

## Det kemiska kriget är det mest — humant.

(Forts. fr. sid. 1)

Vid fotografiering, i vilket man in-  
dräktigt tygglappar, som sattes för nä-  
sa och mun — den första början till  
gasmaskerna.

Därmed sjönk emellertid krigens i  
värde som stridsvapen och användes  
mot slutet av kriget nästan inte alls;  
men enda betydelsen hade den vid plöj-  
liga anfäll på städer och samhällen,  
där invånarna ej voro beredda och  
försedda med gasmasker. Nästa steg  
blev att experimentera ut nya ämnen,  
mot vilka man ej kunde skydda sig  
så lätt, och utvecklingen fortskred på  
det område under hela kriget; först  
under 1917 kom man dock till full in-  
sikt om giftämnenas användning och  
örhördas betydelse. Kriget blev så  
omåneligen mera en kamp mellan ke-  
misterna på laboratorier bakom  
fronterna än mellan soldater och fäl-  
therrar. Det har sagts att skillnaden  
mellan krigsföringen 1914 och 1918 var  
lika stor som mellan Napoleonkrigen  
och 1914 års stridsmetoder, detta just  
beroende på vad kallat den ke-  
miska krigsföringen.

Tyskarnas nästa upptäckning blev  
något som kallades fosgen, och  
frammanen gjordes flera försök med  
olika ämnen, bl. a. med cyanid, vil-  
ket dock befinns vara alldeles för  
lätt för ändamålet. Ett verkligt ef-  
fektivt medel lanserades av tyskarna  
1917 vid Ypern — det kallades av  
frammanen pyrit, fick senare nam-  
net senapsgas och var kemiskt en för-  
enlig, i vilken lugnig klor och av-  
svet, som vetenskapligt kallas di-  
tydiklorid. Senapsgasen utspredde  
egentligen ej i form av gas, utan  
som en tjock, flytande vätska, vilken  
just ej hade någon lukt och därför  
blev så mycket mera förrädisk. Vät-  
skan sköts ut med bomber och fast-  
nade i den uppbottna marken och le-  
ran, från vilken den sedan långa tiden  
spred sin förtörande verkningar på  
andningsorganen och i form av blåsor  
på huden, vilka t. o. m. kunde verka  
dödande, blindhet och i övrigt affec-  
tering av snart sagt hela kroppen. En  
miljon sådana bomber sköts bort av  
tyskarna på en enda dag mot Armentières, där gasen bokstavligen flöt  
länga gårdar; staden utgav utan en  
mans förtäring genom eldsvanor för va-  
re sig tyskarna eller fransmännen.  
Mot slutet av världskriget voro en  
trots det till hälften av alla granater  
fyllda med giftgasar eller giftämnen.

Dessa nya medel verkade revolutio-  
nerande, inte minst på uniformerna.  
Både fotfolk, ryttare och hästar för-  
sågs med gasmasker av smärre kon-  
struktion, skyddande dem nästan  
— även för hästarna — handskar och  
överdragskläder. Bäst mediet att  
ta upp gaser och neutralisera deras  
skadliga verkningar befanns vara kol  
eller också natronalkali. Varje soldat  
fick en behållare med sådant i för-  
behåll till en gasmask, och hans  
packning utrustade till ett helt litet  
kemiskt laboratorium på ryggen.

Nästa steg från tyskarnas sida blev  
att hita på ett sätt att kalla flöden  
att ta av sig de skadande maskerna.  
Ett fint, fast pulver, difenylklorar-  
sen, vilket hade förmåga att tränga  
genom skyddsmidlen, tyldes i bom-  
ber och avsköts mot fienden. Det  
retade till nysning, och i större doser  
till kräkning, varigenom de anfällna  
lockades att plocka av sig maskerna.  
Kort efter avsköts giftgasar från  
flöden.

Amerika inkräktade sig redan från  
början vid sitt inträde i kriget på  
fabrikation av gaser och skyddsmid-  
del mot dessa, och man kom till ly-  
sande resultat. Flera av de saker  
Barn äro särskilt utsatta för  
att få mask i sitt system.

Växten hos ett barn, som plågas av  
mask, är starkt tillbakadragen. De flesta  
modärer — stoppa nästan allt möjligt  
i munnen och särskilt gäller det små-  
barn, i många fall sådaga de sig  
stökiga sjukdomar, som kallas  
Eti. Innt, fast pulver, difenylklorar-  
sen, vilket hade förmåga att tränga  
genom skyddsmidlen, tyldes i bom-  
ber och avsköts mot fienden. Det  
retade till nysning, och i större doser  
till kräkning, varigenom de anfällna  
lockades att plocka av sig maskerna.  
Kort efter avsköts giftgasar från  
flöden.

Nästa steg från tyskarnas sida blev  
att hita på ett sätt att kalla flöden  
att ta av sig de skadande maskerna.  
Ett fint, fast pulver, difenylklorar-  
sen, vilket hade förmåga att tränga  
genom skyddsmidlen, tyldes i bom-  
ber och avsköts mot fienden. Det  
retade till nysning, och i större doser  
till kräkning, varigenom de anfällna  
lockades att plocka av sig maskerna.  
Kort efter avsköts giftgasar från  
flöden.

Nästa steg från tyskarnas sida blev  
att hita på ett sätt att kalla flöden  
att ta av sig de skadande maskerna.  
Ett fint, fast pulver, difenylklorar-  
sen, vilket hade förmåga att tränga  
genom skyddsmidlen, tyldes i bom-  
ber och avsköts mot fienden. Det  
retade till nysning, och i större doser  
till kräkning, varigenom de anfällna  
lockades att plocka av sig maskerna.  
Kort efter avsköts giftgasar från  
flöden.

Nästa steg från tyskarnas sida blev  
att hita på ett sätt att kalla flöden  
att ta av sig de skadande maskerna.  
Ett fint, fast pulver, difenylklorar-  
sen, vilket hade förmåga att tränga  
genom skyddsmidlen, tyldes i bom-  
ber och avsköts mot fienden. Det  
retade till nysning, och i större doser  
till kräkning, varigenom de anfällna  
lockades att plocka av sig maskerna.  
Kort efter avsköts giftgasar från  
flöden.

Nästa steg från tyskarnas sida blev  
att hita på ett sätt att kalla flöden  
att ta av sig de skadande maskerna.  
Ett fint, fast pulver, difenylklorar-  
sen, vilket hade förmåga att tränga  
genom skyddsmidlen, tyldes i bom-  
ber och avsköts mot fienden. Det  
retade till nysning, och i större doser  
till kräkning, varigenom de anfällna  
lockades att plocka av sig maskerna.  
Kort efter avsköts giftgasar från  
flöden.

Nästa steg från tyskarnas sida blev  
att hita på ett sätt att kalla flöden  
att ta av sig de skadande maskerna.  
Ett fint, fast pulver, difenylklorar-  
sen, vilket hade förmåga att tränga  
genom skyddsmidlen, tyldes i bom-  
ber och avsköts mot fienden. Det  
retade till nysning, och i större doser  
till kräkning, varigenom de anfällna  
lockades att plocka av sig maskerna.  
Kort efter avsköts giftgasar från  
flöden.

Nästa steg från tyskarnas sida blev  
att hita på ett sätt att kalla flöden  
att ta av sig de skadande maskerna.  
Ett fint, fast pulver, difenylklorar-  
sen, vilket hade förmåga att tränga  
genom skyddsmidlen, tyldes i bom-  
ber och avsköts mot fienden. Det  
retade till nysning, och i större doser  
till kräkning, varigenom de anfällna  
lockades att plocka av sig maskerna.  
Kort efter avsköts giftgasar från  
flöden.

Man hittade på, men icke kunde  
komma till användning i kriget, har  
man tänkt sig få användning för även  
i fredstid. Bland annat utexperimen-  
terades ett mycket effektivt medel,  
som ej emellertid var direkt giftigt,  
men som åstadkom kränkningar, nys-  
ningar och afficerade ögonen till  
gråt, varigenom vederbörande för en  
tid sattes ur stridbart skick. Man  
har tänkt sig att medlet skulle kunna  
användas av polisen för att rå på  
krångliga och stridslustiga bovar och  
banditer. Ett annat ämne kunde med  
någon effekt har man funderat på att  
använda som skyddsmedel i bank-  
valv etc.

Mot slutet av kriget utnyttjades  
ej endast giftiga gaser i stridsytte.  
Rökbulldömer gaser användes även i  
stor utsträckning för att maskera  
trupper och anfall vid dagstjänst.  
Som slutomdöme och slutlig erfä-  
ranhet anfördes att det kemiska kri-  
get, trots det rykte för grymhet, upp-  
rörande plågsamhet och lumphet  
det fått, ej på långt när innebar ett  
sådant ödslande med människoliv som  
de gamla vanliga stridsmetoderna.  
Gasangreppen verkade framför allt  
demoralisera på trupperna, och på-  
verkade mera nervsystemet, då man  
såg visade säker varifrån färan  
hötade. Slutligen har det konstaterats,  
att stridsförmågan hos soldaterna  
nedsattes med 25 à 30 procent tack  
vare de besvärande skyddsanordningarna.

Då giftgaserna och de därmed be-  
skäddade ämnena erhållas som mellan-  
kemiska färgämnen och läkemedel  
och ofta kunna framställas i massfa-  
brikation blott genom en enkel om-  
läggning av ett par kranar, har det  
bland stormakterna blivit en livlig  
propaganda för anläggande i stor skala  
av kemiska fabriker, vilka man på  
sikt och vis vill betrakta såsom de  
säkraste garantierna för fredens vid-  
makthållande.

## En titt ner uti Europas politiska gryta.

(Forts. fr. sid. 1.)

repade krav på att Mr Briand skulle  
förhålla inför senaten i egenskap av  
höga domstol.

Aven kung Boris av Bulgarien två  
syster, prinsessa Endoxie och  
Nadejda, måste göra sin del av ansvaret  
för den bulgariska staten under alla  
nya tvångsarbetslagen, vilken av alla  
kvinnor upp till 30 år fordrar, att de  
ämnas ge 10 dagar av sin tid till  
nyttigt arbete för samhället.

En anonym skrift, som riktar sig  
mot K. E. Wallenberg, Sveriges stör-  
ste bankmagnat, och de inträsen han  
anses förtrodda, har nyligen spritts i  
tusentals exemplar över hela landet.  
Skriften är tryckt i Tyskland. Det  
är betecknande, att varken författare  
eller boktryckare vågat utseta sina  
namn.

I skriften granskas ytterst närgån-  
get, fast icke i skandaliserande stil,  
utan i ett världligt språk, de aktiema-  
nipulationer, i vilka Wallenbergs  
banken varit engagerad. För man  
tro vad som säges i denna skrift, är  
K. A. Wallenberg en svensk upplaga  
av Amerikas John P. Morgan, men  
i skriften i fråga, att flera av landets  
större industriella företag på manipu-  
lationens väg kommit i Wallenbergs  
händer för ett rampris.

Det är betecknande för situationen,  
att skriften, som väckt oerhörd sen-  
sation, dock knappast vidröras i en  
stor del av pressen. Det har ju sagts,  
att svenska tidningarna på olika sätt  
kontrolleras, liksom industrien och  
finansen, av "dynastien Wallenberg".  
Den som icke vill dansa efter Wallen-  
bergs pipa kan bereda sig på svåra  
tider.

## Canada-Nyheter

Av influensa avled f. v. mrs Christi-  
na Martin i London, Ont. Hon sörjes  
av tre söner, av vilka en är premiär-  
minister Martin av Saskatchewan.

Aldrig för gammal. Robert Haw-  
kins, 93 år, i Drayton, Ont., har lys-  
nat till roset från västra Canada samt  
begett sig till Seward, Sask., där han  
skall taga upp sin bostad hos sin  
svärdson.

Lögen Alprosen av I.O.G.T. i Erika-  
dale, Man., avhöll sitt ordinarie möte  
i Nyland skolhus 19 mars, varvid 5  
nya medlemmar hälsades välkomna i  
medlemmar antogs till 17 april, 1922.  
Föredrag kommer att hållas  
av Mr Helmer Johnson från Win-  
nipeg samt Mr O. L. Holmgren, des-  
samt sång, musik och "dialog". Gott  
kaffe med dopp serveras, allt för en-  
ast 50 cents för herrar och 25 cents  
för damer. Kommen med från när  
och fjärran, alla äro i hjärtligt väl-  
komna! — E. & G. P.

Hälsokallad predikant. Pastor J.  
Johnson avled i sitt hem i Port  
Arthur, Ont., tisdagen den 21 mars  
1922. Johansson var född den 30 dec.  
1878 i Umeå, Västerbotten, Sverige,  
och var vid sin död 43 år, 2 månader  
och 21 dagar gammal. Blev omvård  
all Gud i januari 1903 i Luleå, Norr-  
ottens, Sverige, och död strax därefter  
i pastor Christofferson den 16 dec.  
1904. Omkring ett år därefter valdes  
han till diakon i Luleå baptistförsam-  
ling och blev samtidigt vald till grup-  
predikant i Althoppen, som ligger  
1 1/4 mil mitt utanför staden. Försam-  
lingen hade omkring 25 medlemmar  
boende där, av vilka de flesta voro

nyförlästa. Den 25 juni 1907 lämnade  
han Luleå och ankom till Port Wil-  
liam, Ont. Canada, dit han ankom den  
18 juli samma år. Tre månader där-  
efter flyttade han till Port Arthur,  
Ont., där han bott sedan dess, med  
undantag av 3 år och 5 månader, som  
han tjänade Kenora skandinaviska  
baptistförsamling. Under hans tid i  
Sverige och Canada anmötades att  
uteslutande ägna sig åt predikverk-  
samt, besök han sig omisid där för  
och blev vederbörigen ordinarie  
i Kenora, Ont., den 8 mars 1918. —  
Närmaste dödsorsaken var Bright's  
Disease (njurlidande). Den 19 okt.  
1901 ingick han äktenskap med miss  
Emma Charlotta Oström, som nu jämte  
dåtidig moder, tre systar och en  
broder i Sverige, samt en broder och  
en syster i B. C., stå sörjande. Be-  
gravningen ägde rum torsdagen den  
23 mars kl. 2.30 och utgick från sör-  
huset. Kl. 3 kom liket till den skan-  
dinaviska baptistkyrkan, som strax  
flyddes av vänner till den döda av både  
engelsk- och svensktalande. Hela  
begravningsceremonien leddes av  
Rev. H. R. Nobles, pastor i engelska  
baptistkyrkan i Port Arthur, biträdd  
av rev. W. L. Reid, Rev. W. C. Pearce  
från Port William, Rev. W. Surman  
från West Port William, Mayor Ma-  
thews från Port Arthur, pastor N. W.  
Pearson från svenska lutherska kyr-  
kan och pastor Erik Berg från Ke-  
nora, Ont. Miss Ellen Lyden och Mr  
Edvin Johnson från Kenora, och Mrs  
Gottfred Nelson och Mrs Anderson  
från Dryden övertoro även begravning-  
en. Frid över vår väns minne. —  
E. B.

Från Sv. Luth. Canada konfe-  
rensens 9de årsmöte i Per-  
cival, Sask., d. 15—19  
mars, 1922.

Det 9de årsmötet av den svenska luth-  
erska Canada konferensen skall i  
minnet leva länge, som ett synnerlig  
öppnande till det kyrkans konferens-  
ens president, Immanuel församling-  
en i Percival, Sask., samlades konfe-  
rensens pastor och ombud därefter  
onsdagen den 15 mars. Årsmötet  
öppnades kl. 10.30 med predikan av  
pastor O. Philip Johnson, konferens-  
ens president. Immanuel församling-  
ens pastor, O. R. Kaelding, hälsade  
konferensen välkommen med dessa  
ord: Saliga äro de, som höra Guds  
ord och gömna det. Luk. 11: 28.

På em. hölls pastoral konferens  
med föredrag och diskussion. Pastor  
J. P. Norström inledde densamma  
med en kort andaktstund, varvid han  
betonade Pauli uppmaning: "Stån icke  
efter i någon nedgående, medan I  
väntar vår Herre Jesu Kristi uppen-  
barelse". — 1 Kor. 1: 7.

Pastor Pontus Peterson föreläste  
över frågan: Huru skola vi på bästa  
sätt vinna och föstra ungdomen för  
Kristus? Han sade: Tidsanden rör  
sig om kläder, föda och nöje. Penning-  
gen lockar, förblindar och förvirrar.  
Endast Kristus bjuder lyftande, hä-  
rande och förblindande lyftande för  
ett evigt. Frågan är huru skall vi  
förhindra att ungdomen i levande livs-  
förhållande, så att de unga kunna se  
Kristus såsom deras levande frälsare?  
Jo, genom att visa de unga att  
det andliga och himmelska är det vik-  
tigaste, att endast i Kristus finns syn-  
darnas förlätnelse; ett från synden re-  
nat hjärta är fullt av glädje — samt  
att väcka längtan hos ungdomen för  
livskraftigt, ideell verksamhet och till  
att alltid söka hjälpa hos Kristus.

Inlägg: Pastor Lundahl: Första  
undomen att fatta Kristus såsom  
den av honom är fattad; mera nit,  
och i nitet mera kärlek, och i kärle-  
ken mera evangelium.

Stud. Vikman: Man kan lika gärna  
tala om att föstra sjuttiofemåringar  
som femtonåringar. Första bar-  
net rätt i hemmet och ungdomens  
problem löses.

Pastor C. G. Grönberg höll en kort  
föreläsning över frågan: Var skär-  
gas uppgift i denna tid som en luth-  
ersk kristen kyrka? Han sade:  
Först och främst ett evigt evangelium;  
för dypa dig i studiet av Guds ord. Se-  
nare läste pastor C. A. Larson en av-  
handling över "Kyrkan och nutidens  
sociala rörelser", i vilken han betona-  
de att kyrkan liksom Kristus bör äga  
sin egen värld och försörjnings källa.  
Ingen diskussion i dessa senare frågor.

På afslutande hölls allmänt försam-  
lingsmöte. Nu sköts vid nästan varje möte-  
stund var kyrkan öfverflyttad med be-  
skare. Det var en allvarig och givande  
dömd.

Under torsdagens förmiddag börja-  
de de egentliga affärssektionerna, som  
fortgick till lördags eftermiddag,  
med de vanliga avbrotten för gud-  
stjänster och högtidsstunder.

Pastor O. Philip Johnson återvaldes  
till konferensordförande, pastor N. B.  
L. Melander till sekreterare och Mr  
P. Nelson till skattmästare, båda åter-  
valda. Pastor N. J. Lundahl valdes  
till vice ordförande och underordnad  
till statistiker. Till medlemmar på  
exekutiva komittén valdes Mr John  
Lund (omvald) och Mr Erik Strand-  
lund. Som delegerat till synodalmö-  
tet valdes pastor O. Lindgren, Mr P.  
Nelson och John Strandlund.

Man beslöt också att genom frivil-  
liga gåvor upprätta en hjälpfond för  
behovande studerande, som utgående  
från följande, bereda sig för att tjäna  
som pastorer och predikanter. Pasto-  
ren Peterson, Kaelding och Johnson  
valdes att utarbeta stadgar för denna  
fond. Insamlingen för ett blivande  
barnhem kommer att fortsättas i den  
män detta låter sig göra.

Pastor Emil F. Begren besökte  
konferensen i förlagsverksamhetens  
intresse. Föreläsningar och andra  
uppmärksamhet att skaffa sig en eller flera  
av våra tidskrifter och tidningar, som  
genom sin positiva kristliga innehåll  
ska främja Guds rika och vår kyrkas  
verksamhet. Pastor Bergen är en  
utmärkt predikant och bidrog mycket  
till allas glädje och nytta med tal och  
predikan.

Varje affärssektion började med en  
kort andaktstund. Det var kärt att  
få sitta ned och lyssna till en enkel  
förkunne av gamla välsälda sän-  
ningar. Under torsdagens afton hölls  
afstängning, då pastorn L. Alen-  
ander och Pontus Peterson predade.  
Under fredagsaftonen hölls Kvinnor-  
nas Hem- och Hjälpmissionstidning  
sin årsfest. Pastor N. L. Melander  
höll ett illustrerat föredrag på engelska  
över Afrika, ett kort anförande  
gjordes över vår lutherska kyrkas  
hedniskmission av underordnad. Natt-  
vardag och högtidsfiras på söndagen.  
Skriftligt hölls av pastor  
N. J. Lundahl, som följdes av predi-  
kan av pastor Emil F. Bergen från  
Rock Island, Ill. Denna stund var  
en särskild glädje för högtidsfirande  
åttioåringar. På aftonen hölls en "Sac-  
red Concert", då pastor Bergen åter  
höll ett kort tal. Därmed var årsmö-  
tet över och man började lite var be-  
reda sig på hemresa.

Det sades man och emellan att  
det årsmötet var ett av de mest bro-  
derliga och trevliga som hållits. Vi  
hoppas att detta är sant. Såsom be-  
sökare och gäster ståt vi i stor tack-  
samtackskuld till Immanuel försam-  
lingen i Percival och dess pastor, Ro-  
bert Kaelding, samt därefter till de  
många enskilda hemmen, mottog oss  
som gäster. Ingenting sparas för  
att göra det angenämt för besökarna.

Vi minnas med nöje Percivals "vita  
hus", där olika församlingar trak-  
terade med allt gott, som höll till li-  
vets uppehåll och nödort. Hjärt-  
skänd: 12 prediktor, en studerande, 11  
ombud och en del inbjudna gäster,  
uppskattade tillfället att få samlas  
och samråda i de saker, som rör vår  
verksamhet, samt att gemensamt upp-  
byggas i varmhjärtad tro och kärlek.  
Ett ord av tacksamhet må även till-  
erkännas konferensens ordförande,  
pastor O. Philip Johnson, från Young,  
Sask., för det utmärkt sätt på vilket  
han skötte alla åliggande och ordnade  
de olika programmen och affärs-  
sektionerna.

Enligt uppdrag.  
N. Holger Pearson.

TYSKARNA ÄMNA RÄNSA BYGG-  
NADER FRÅN ALLA ROYALI-  
STISKA SINNEBILDER.

Alla minnesmärken från den tid, då  
Tyskland var en monarki, måste av-  
lägnas från offentliga byggnader,  
förklarade inrikesminister Adolf Kö-  
ster för riksdagens härfröjden. Han  
meddelade vidare, att regeringen be-  
slutat bestämma en viss tid, inom vil-  
ken påbudet måste åtgärdas.

Undantag får göras, sade han, en-  
dast för sådant fall, där dessa emblem  
är inbyggda i väggarna så, att deras  
avlägsnande skulle beröva byggnaden  
dess arkitektoniska värde och utse-  
nde.

Alla taylor, byster och statyer i re-  
geringsbyggnaderna måste liksom de  
taga bort, om deras bibehållande kan  
anses oförenligt med den republikan-  
ska regimen. Denna ordar har ha-  
vudsakligen avseende på förre kejsar  
Wilhelm, ehuru Herr Köster medgav,  
att undantag må göras, om deras av-  
lägsnande skulle förorena den "arkite-  
toniska och historiska enheten" i  
rumadekorationerna.

ARVINGAR GÖRA ANSPRÅK PÅ  
HELA ATLANTIC CITY.

I Atlantiska oceanen råder nu en  
komlingar av John Budd, en brygare  
i Philadelphia på Penn's tid, anmält  
sina anspråk på skanderit till så  
gott som hela den 6, varpå Atlantic  
City är beläget, och en stor del av  
fastlandet. Värdet av detta område  
beräknas till hundratals miljoner  
dollar. Anspråken grundas på en  
kunglig landbeviljning på 15,000 acres,  
utfärdad år 1695 av drottning Anne.

Ett bolag är under organisation,  
vilket 250 avkomlingar av Budd redan  
lovat att ingå, för att anhängiggöra  
saken vid domstol. Den mest verk-  
samma medlemmen i bolaget är Mrs  
Elizabeth Clark, 12 North St., Davids  
Place i Chelsea. Hon kommer att  
tjänstgöra som ordförande vid ett  
möte, som skulle hållas av avkomlin-  
garna i Pleasantville den 12 mars, och

vid vilket planer för målets fullföl-  
jande skola utarbetas.

Avkomlingarna grunda sina an-  
språk, såg det, på den omständig-  
heten, att vissa paragrafer i den ur-  
sprungliga landbeviljningen icke bli-  
vit följda av de olika syndikat, som  
köpte jorden från Budds avkomlingar.

"TRUST COMPANY" FÖRBJUDER  
KORTA KJOLAR, URRINGADE  
KLÄNNINGAR OCH BARA  
ARMAR.

De 130 flickor, som arbeta såsom  
biträden och stenografer för Fidelity-  
Union Trust Company i Newark, kän-  
na sig övertygade om, att friheten är  
död och häxbrännarna återkomna.  
När de härom dagen kommo till sitt  
arbete fingo de tillskåda sig från  
och med första april på klädningarna,  
som passa tätt kring halsen, ärmarna  
som räckta till armbågarna och kjolar,  
vilka nedre kant icke befinna sig  
mer än 12 tum ovan marken.

Det var ett hårt slag för flickorna,  
men efter att ha närmare övertänkt  
saken, sade en av dem, att 12 tum i  
det hela taget är ganska liberalitet. Och  
det sades i ordern ingenting om kort-  
klippat hår eller nedrökna strumpor  
eller silkesstrumpor. Det kunde ha  
varit värre. Flickorna måste själva  
skaffa sig sina klänningar, och de få  
vara svarta, blå eller bruna. Vita kra-  
vor och manschetter får användas, li-  
kalades ett löst bälte, och för att giva  
en smula liv åt utstyrelsen kunna kjolar  
få vara veckade.

Bankens president, Uzal H. McCar-  
ter, sade att han har ansvaret för or-  
dren, vilken utfärdats av bankens sty-  
relse. Den bestämmelse också, att alla  
manliga anställda skola ha sina rockar  
på sig under arbetstimmarna. Mr  
McCarters erkännande, att han vet ingenting  
om framtidsutvecklingen, men sa-  
de, att han frågat andra till råds.

"Vi voro tvungna att taga detta  
steg", sade Mr. McCarter. "Det var  
tyvärr ett se hur de voro klädda. Det  
sag inte alla riktigt ut. Även  
våra kunder gjorde anmärkningar  
däröver. Vi försöka, som ni väl för-  
står, icke att diktera för dem huru  
de skola vara klädda när de icke be-  
finna sig på kontoret, men vi fordra,  
att medan de äro här, de skola vara  
klädda anständigt och hövligt. Det  
är en sak vi vill icke låta pruta med  
oss. Deras sätt att kläda sig har hind-  
rat dem mycket i deras arbete. Ni  
förstår nog vad jag menar".

## Förhandlingar om löneskala.

Även för antracitgruvornas arbete-  
utgift det nu gällande löneavtalet  
d. 31 mars, liksom för de bituminsö-  
kolgruvornas arbetare. Antracitgru-  
vornas operatörer ha dock förklar-  
at sig villiga att på förskrivit sätt  
handla med sina arbetare om nytt lö-  
neavtal. Representer för båda  
parterna sammanträdde i New York  
för att börja sådana förhandlingar  
den 15 den.

Gruvvarbetarna framlade under mö-  
tets första dag de 19 krav, som för-  
mulerades å deras konvent i Shamo-  
kin, Pa., i januari och sedan ratificer-  
ades å internationella konventet i  
Indianapolis, varjämte unionistläste-  
männen i detalj utvecklade innehål-  
let i dessa krav. Operatörerna börja-  
de kort därefter taga dessa krav un-  
der provning för att senare avgiva  
svar.

Gruvvarbetarna begära 20 procent  
förhöjning av de nuvarande avlöning-  
arna, under det att operatörerna pla-  
nerat en minskning av dessa avlöning-  
ar. En överenskomelse väntas icke  
före måndagens slut, och löneskala-  
komittén är bemyndigad att i sådant  
fall suspendera arbetet i gruvorna,  
till dess en tillfredsställande överens-  
komelse träffats. Den nationala po-  
licykomittén har dock myndighet att  
upphäva sådan suspension, om den  
anser lämpligt. Gruvvarbetarna och  
många av operatörerna vänta dock,  
att arbetet i Pennsylvania's gruvor  
kommer att inställas.

Brist på antracit bekraftas dock  
icke, såvida icke en strejk skulle for-  
sätta in på sommaren, vilket icke in-  
går i gruvvarbetarnas planer. Stora  
kolförråd finnas i kolkolagens upplag  
och i detaljlagren i östern.

## Världens vattenkraft.

Fyrtio procent av världens utveck-  
lade vattenkraft är i Förenta Staterna,  
där 9,243,000 hästkrafter installe-  
rads, enligt vad Geologiska byrån  
meddelar. De ledande staterna fråga  
om utvecklad vattenkraft äro New  
York med 1,200,000 hkr. i Europa  
leder Frankrike med 1,400,000 hkr.,  
Norge har 1,350,000 hkr., Sverige 1,  
200,000 hkr., Schweiz 1,070,000 hkr.,  
Nederländerna 1,000,000 hkr.,  
New-Englandstaterna 900,000 hkr.,  
Irland 800,000 hkr., Stilla havs-  
öarna—Washington, Oregon och Cal-  
ifornia — äro 1,833,000 hkr. Installa-  
tionerna — den möjliga (potentiella) kraf-  
ten på västkusten är vid lägratten, utan  
uppdämning, 11,500,000 hkr. Den  
största vattenfallslutbyggnaden i vär-  
lden är den vid Niagara-fallen, 370,000  
hkr. av vilka 285,500 hkr. äro på den  
amerikanska sidan. Andra stora kraf-  
tstationer äro i Mississippi till Keokuk,  
Iowa, på 170,000 hkr. samt 2 stationer  
på tillhoppa 265,500 hkr. i St. Maurice-  
foden i Canada. Canada kommer  
närmast U. S. i utbyggda vattenfall-  
med 2,415,000 hkr.

Europa har en tredjedel av vär-  
ldens utvecklade vattenkraft. Två  
kraftstationer vid Rjukan i Norge ha  
en totalkraft av 239,000 hkr. och vid  
Troldhåttan har svenska regeringen  
installerat en station med 155,000 hkr.

Vid Fullysön i Schweiz användes den  
största fallhöjden av 5,413 fot.  
Frankrike, Italien, Schweiz, Tyskland,  
Sverige och Norge ha utvecklat över  
en miljon hästkrafter vardera.

I Asien står Japan främst med en  
miljon hkr. Närmast kommer Indien  
med 150,000 hkr. New Zealand har  
45,000 hkr. Java 56,000. Afrika har  
bara 11,000 hkr.